

тове, митпризи—да, и цѣли твърдини. *Л. Д. 1876 р. 91.* Немой кални гора Димна-гора Туку кални стара Самовила, Що собрала седумдесетъ кла'енци, Да иснесла на върфъ на планина, Да прода'ать еденъ бардакъ вода—за църни-те очи. *М. 9. (До два змеа)* сѣ свалиха стредъ село-то, Да пита'а стара баба: „Дека седе сиракъ Проданъ?“ *ib. 12.* Ой нека, нека, 'уба'а Яно, Разболи ке сѣ твоя-та майка, Да ке посака'тъ отъ любе вода. *ib. 15 б)* Суздай сѣ в'оръ отъ небо, Да и (т. е., ей, изг'обятей пресвятой дъвы) го зеде Ристоса. *ib. 33.* И ся на бога молеше: „Да си падни тьмна мъгла!“ Де стоя господъ, да слуша, Паднала ми тьмна мъгла. *ib. 76.* Тамъ седе лична Ювана, Да си збрала триста калфи, Та продава руино вино,—люта рака. *ib. 77.* Богъ да бие твоя тета, Що си дойде на майка ти Да и веле и говори. *ib. 78.* Яна го послушала, да два си пойдеха, Да два си пойдеха кай църно-то море. *ib. 169.* Сѣ промени, сѣ нареди, Да си узе празна фурка—безъ кѣделя, Вретено-то не предено. *ib. 385.* Догледа не пѣдарче-то,—конарче-то, Да намери тенка пушка; Мене удри въ рудо гърло, Тебе удри въ десно крило. *ib. 621.* Ахъ! нѣли е майка родила! Стары витязы таковы момцы?—Въ роснѣ да тѣе трѣвъ приспавала Подъ ведро небо безъ покривка!—Ясны звѣзды и сѣйны мѣсяць Нощна свѣтила да имъ сѣ' были. *Гн. 16. 3)* союзъ еслы, еслибы, хотя бы: Свидил ся камар съ мухата, Да было защо, за какво, за една женска мушпа. *Д. 87, 1—2.* Да ти беше Мирче помалечекъ, Како юнакъ, такъ и уменъ бѣше. *М. 181.* Та чуло ли сѣ разбрало, Какво сѣ не чудо сторило! Да не за нящо, ни за нящо, ни за що: Владика беда бедило, Че либи булче емирче (Слышамъ ли, поняамъ ли диво дивное? Хотѣ бы было чему дивиться, а то и дивиться то нечему: владыка обвиняется въ томъ, что полюбилъ эмирову жонку) *ib. 51.* Що ке на мене дадете, Да ми фляза(ж) фѣ ваша(е) селу(о)? *Д. S. I, 4—5.* Да бѣфъ брала бѣло руво, Ке бѣфъ дѣбѣ избобекла... Да бѣфъ брала ко'анъ герданъ, Сѣ'(с) та гора ке не обко'афъ 'Се со злато, и со стребро. *М. 5.* С' отворила вода леко'ита... Що да ми сѣ болно поболеше, Да пойдеше, Здравѣ ке найдеше. *ib. 55 р. 72.* А егиди незнаенъ дѣла! И да викнамъ, мене не познаатъ; само викни, тебе ке познайтъ. *ib. 60.* Я да го видамъ, си го познавамъ По клета глава, по фдри гърди. *ib. 87.* Да не видишъ млада Марко'нца Дали можешъ неа да позна'ишъ. *ib. 101.* Да го вида, позна ща го. *ib. 120.* Не дей ми зима главица, Азъ да ти, Стайко, харижа Арем-а сосъ анѣм-те. *ib. 153.* Да не грутка снежовица, Отъ сѣнце ке скопнеше. *ib. 261. Ср. подъ сл. гороцѣтъ. ib. 314.* Да сумъ стара, би го посинила, Да сумъ стредна, би го залюбила, Да сумъ мома, би си го узела. *ib. 563.* И